

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Οδηγίες Συγγραφής Διδακτορικής Διατριβής

ΝΑΥΠΛΙΟ 2020

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή	3
2. Γενικές Οδηγίες	4
2.1 Ακαδημαϊκή δεοντολογία	6
2.2 Τεχνικά χαρακτηριστικά.....	6
2.3 Γενικές οδηγίες συγγραφής επιστημονικού κειμένου	7
3. Δομή της διδακτορικής διατριβής	9
3.1 Τα βασικά μέρη της διατριβής	9
3.2 Οι αρχικές σελίδες	9
3.3 Εισαγωγή, Κύριο Μέρος, Συμπεράσματα	10
4. Τεκμηρίωση	12
4.1 Τεκμηρίωση.....	12
4.2 Παραθέματα, Παραφράσεις, Παραπομπές/Υποσημειώσεις.....	12
4.3 Πηγές-Βιβλιογραφία.....	13
4.3.1 Πηγές.....	13
4.3.2 Βιβλιογραφία	14
4.3.3 Γενικές παρατηρήσεις για τις παραπομπές και τη βιβλιογραφία	14
4.3.4 Α΄ Σύστημα Παραπομπών (με υποσελίδες παραπομπές ή υποσημειώσεις)*	16
4.3.5 Β΄ Σύστημα Παραπομπών (με παρενθετικές παραπομπές εντός κειμένου).....	20
5. Παραρτήματα	23
5.1 Υπόδειγμα εξωφύλλου.....	23
5.2 Υπόδειγμα δεύτερης σελίδας της διατριβής	25

1. Εισαγωγή

Οι Οδηγίες Συγγραφής Διδακτορικής Διατριβής έχουν συνταχθεί από ομάδα μελών ΔΕΠ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, προκειμένου να συνδράμουν τους/τις υποψήφιους/ιες διδάκτορες στη σύνταξη μιας υψηλής ποιότητας εργασίας που θα οδηγήσει στην απονομή του τίτλου του/της διδάκτορος.

Το περιεχόμενο μιας διδακτορικής διατριβής ανήκει στην ευθύνη του/της υποψηφίου/υποψηφίας διδάκτορος και ελέγχεται από τον/την επιβλέποντα/επιβλέπουσα καθηγητή/καθηγήτρια, καθώς και από τα άλλα δύο μέλη της τριμελούς συμβουλευτικής επιτροπής. Η παρουσίαση, όμως, της εργασίας οφείλει να τηρεί με σχολαστικότητα τους βασικούς κανόνες και τις οδηγίες που παρατίθενται στο κείμενο που ακολουθεί.

Οι οδηγίες προσδιορίζουν συγκεκριμένες προδιαγραφές για την οργάνωση και παρουσίαση της διδακτορικής διατριβής, οι οποίες θα συμβάλουν στην επιτυχία της συγγραφής και ολοκλήρωση. Επίσης, προτείνονται χρήσιμα κείμενα, καθώς και υποδείγματα και παραδείγματα τα οποία μπορούν να συμβουλευθούν οι υποψήφιοι/ες διδάκτορες.

2. Γενικές Οδηγίες

Η διδακτορική διατριβή και οι ακαδημαϊκές εργασίες εν γένει διαφέρουν από άλλα είδη του γραπτού λόγου, καθώς είναι κείμενα που απευθύνονται πρωτίστως στα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, στην οποία ανήκουν και οι υποψήφιοι/ες διδάκτορες. Αυτό συνεπάγεται ότι για τη συγγραφή τους προϋποτίθεται η τήρηση των βασικών αρχών της επιστημονικής μεθοδολογίας: μελέτη των συναφών πρωτογενών πηγών (π.χ. έργων/κειμένων, άλλων τεκμηρίων, αρχείων, αποτελεσμάτων ποσοτικής ή/και ποιοτικής έρευνας) και της σχετικής δευτερογενούς βιβλιογραφίας καθώς και ανάλυση, κριτικός στοχασμός και ανάπτυξη επιχειρημάτων.

Η θεματολογία της διδακτορικής διατριβής άπτεται ζητημάτων που απασχολούν την πανεπιστημιακή κοινότητα και είναι συναφής με ένα ή περισσότερα από τα γνωστικά αντικείμενα που υπηρετεί το Τμήμα μας. Σε ένα επιστημονικό κείμενο, οι θέσεις που εκφράζονται απαιτείται να είναι επαρκώς τεκμηριωμένες. Δεν συνιστά ακαδημαϊκή εργασία ένα κείμενο πληροφοριακού χαρακτήρα, όπου απλώς παρατίθενται απόψεις άλλων, ούτε όμως και ένα κείμενο στο οποίο εκφράζονται προσωπικές σκέψεις δίχως τεκμηρίωση.

Η εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής είναι μέρος της ακαδημαϊκής άσκησης και μαθητείας και αξιολογείται σύμφωνα με τα παρακάτω κριτήρια:

- Πρωτοτυπία του αντικειμένου/θέματος.
- Κριτική αντίληψη για την υπάρχουσα σχετική βιβλιογραφία και ικανότητα έκθεσής της.
- Θεμελίωση απόψεων και επιχειρημάτων.
- Αφαιρετική και συνθετική ικανότητα, λογική δομή και συνέπεια.
- Τεκμηρίωση απόψεων και πληροφοριών (υποσημειώσεις, παραπομπές, παραθέματα).
- Πληρότητα βιβλιογραφίας και πηγών.
- Προσεκτική διατύπωση, ορθή γραφή, ορθή σύνταξη, συνολική επιμέλεια.
- Σαφής και εύληπτη δομή (σαφής διάκριση σε κεφάλαια, ενότητες, υποενότητες κ.λπ.).
- Σχολαστική τήρηση των κανόνων και οδηγιών για τη συγγραφή και παρουσίαση.

Τονίζεται ότι η διδακτορική διατριβή, όπως κάθε επιστημονική εργασία, πρέπει:

- να ορίζει με σαφήνεια και ακρίβεια τα ερωτήματα στα οποία στοχεύει να απαντήσει.
- να ανιχνεύει εναλλακτικές απαντήσεις στην υπάρχουσα βιβλιογραφία.
- να συνδέει την αναζήτηση και την επεξεργασία του καλλιτεχνικού υλικού (εάν υπάρχει) με τα ερωτήματα αυτά.
- να καθιστά σαφή τη συμβολή της στην απάντηση των ερωτημάτων καθώς και τα πρωτότυπα στοιχεία που συνεισφέρουν στην υπάρχουσα βιβλιογραφία.

Επειδή οι απαιτήσεις για τη συγγραφή και την παρουσίαση της διδακτορικής διατριβής είναι υψηλές, συνιστάται στους/στις υποψηφίους/ιες να συμβουλευτούν τα παρακάτω κείμενα προκειμένου να βοηθηθούν στην εκπόνηση και τη συγγραφή της:

- Bell, Judith, *Πώς να συντάξετε μια επιστημονική εργασία: οδηγός ερευνητικής μεθοδολογίας*, μτφρ. Ε. Πανάγου, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2007.
- Dunleavy, Patrick, *Η διδακτορική διατριβή: οργάνωση, σχεδιασμός, συγγραφή, ολοκλήρωση*, μτφρ. Ν. Ηλιάδης, Πλέθρον, Αθήνα, 2006.
- Eco, Umberto, *Πώς γίνεται μια διπλωματική εργασία*, μτφρ. Μ. Κονδύλη, Νήσος, Αθήνα, 2001.
- Howard, Keith και John Sharp, *Η επιστημονική μελέτη: οδηγός σχεδιασμού και διαχείρισης πανεπιστημιακών ερευνητικών εργασιών*, μτφρ. Β. Νταλάκου, Gutenberg, Αθήνα, 2001.
- Ζαφειρόπουλος, Κώστας, *Πώς γίνεται μία επιστημονική εργασία*, Κριτική, Αθήνα, 2015.
- Παππάς, Θεόδωρος, *Μεθοδολογία της επιστημονικής έρευνας στις Ανθρωπιστικές Επιστήμες*, Καρδαμίτσα, Αθήνα, 2002.

Επίσης, συνιστάται στους/στις υποψηφίους/ες διδάκτορες να συμβουλευτούν τις παρακάτω εκδόσεις οι οποίες παρουσιάζουν αναλυτικά και με παραδείγματα δύο διαφορετικούς τρόπους παραπομπής και σύνταξης των σημειώσεων και της βιβλιογραφίας:

- *The Chicago Manual of Style*, 17η έκδοση, University of Chicago Press, Chicago, 2017. < <https://www.chicagomanualofstyle.org/home.html> >.
- *Publication Manual of the American Psychological Association*, American Psychological Association, Washington.

2.1 Ακαδημαϊκή δεοντολογία

Βασική υποχρέωση του/της συντάκτη/τριας μιας επιστημονικής εργασίας αποτελεί η πλήρης αναγνώριση και αναφορά όλων των πηγών (βιβλίων, άρθρων, διαδικτυακών πηγών κ.λπ.), τις οποίες χρησιμοποίησε για την εργασία του/της. Τόσο η μη αναφορά όσο και η ελλιπής ή εσφαλμένη αναφορά των πηγών αυτών συνιστά σοβαρή έλλειψη της εργασίας, η οποία λαμβάνεται υπ' όψιν κατά την αξιολόγησή της και μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να οδηγήσει στην απόρριψη της εργασίας. Στο δεύτερο φύλλο της εργασίας μετά το εξώφυλλο πρέπει να συμπεριλαμβάνεται η κατωτέρω υπεύθυνη δήλωση του/της συγγραφέα της διατριβής:

Με πλήρη επίγνωση των συνεπειών του νόμου περί πνευματικών δικαιωμάτων, και γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα και ενυπογράφως ότι η παρούσα διδακτορική διατριβή με τίτλο [«τίτλος διατριβής»] αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές από τις οποίες χρησιμοποίησα δεδομένα, ιδέες, φράσεις, προτάσεις ή λέξεις, είτε επακριβώς (όπως υπάρχουν στο πρωτότυπο ή μεταφρασμένες) είτε με παράφραση, έχουν δηλωθεί κατάλληλα και ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή. Αναλαμβάνω πλήρως, ατομικά και προσωπικά, όλες τις νομικές και διοικητικές συνέπειες που δύναται να προκύψουν στην περίπτωση κατά την οποία αποδειχθεί, διαχρονικά, ότι η εργασία αυτή ή τμήμα της δεν μου ανήκει διότι είναι προϊόν λογοκλοπής.

Αποσιώπηση ή συγκάλυψη των πηγών επιφέρει και τις συνέπειες του νόμου περί ψευδούς δηλώσεως, όπως επίσης και τις συνέπειες που απορρέουν από λογοκλοπή και οι οποίες δύναται να επιφέρουν πειθαρχικές ή ακόμη και ποινικές κυρώσεις. Η αναγνώριση και αναφορά των πηγών μιας διατριβής γίνεται με τις σημειώσεις και τις παραπομπές στις πηγές (βιβλία, άρθρα, ιστοσελίδες και λοιπά τεκμήρια), σύμφωνα με τους καθιερωμένους και γενικά αναγνωρισμένους τρόπους χρήσης της βιβλιογραφίας που περιγράφονται παρακάτω.

2.2 Τεχνικά χαρακτηριστικά

- Άνω και κάτω περιθώριο 2,5 εκατ.
- Αριστερό και δεξί περιθώριο 3 εκατ.
- Τύπος χαρακτήρων Times New Roman

- Μέγεθος γραμματοσειράς τίτλου εξωφύλλου 18
- Μέγεθος γραμματοσειράς κειμένου 12
- Μέγεθος γραμματοσειράς τίτλων κεφαλαίων 16 και Bold
- Μέγεθος γραμματοσειράς τίτλων ενότητων 14 και Bold
- Μέγεθος γραμματοσειράς υποσημείωσης 10
- Απόσταση γραμμών (διάστιχο) 1,5
- Το κείμενο είναι στοιχισμένο αριστερά και δεξιά.
- Η πρώτη γραμμή κάθε παραγράφου εμφανίζεται σε εσοχή, εκτός και αν η παράγραφος έπεται τίτλου ή επικεφαλίδας, οπότε η εσοχή δεν τηρείται.
- Η εργασία τυπώνεται σε χαρτί A4 και μόνο στη μία όψη του χαρτιού.
- Η σελίδα του εξωφύλλου δεν αριθμείται. Η αρίθμηση αρχίζει από την πρώτη σελίδα του κειμένου και τελειώνει στο τέλος της εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της βιβλιογραφίας και των παραρτημάτων, εάν υπάρχουν παραρτήματα.
- Κάθε κεφάλαιο αρχίζει σε νέα σελίδα.
- Κάθε υποενότητα δεν είναι απαραίτητο να ξεκινά σε νέα σελίδα.
- Ο τίτλος υποενότητας γράφεται με πεζά, bold και μέγεθος 12.
- Οι πίνακες, τα διαγράμματα και οι εικόνες έχουν τίτλο και συνεχή αρίθμηση.

2.3 Γενικές οδηγίες συγγραφής επιστημονικού κειμένου

- Χρησιμοποιούμε μικροπερίοδο λόγο και άρτια συντεταγμένες περιόδους.
- Κάθε πρόταση είναι αυτοτελής νοηματική και γραμματική/συντακτική ενότητα και όχι συντακτική συνέχεια της προηγούμενης με υπονοούμενο το γραμματικό υποκείμενο που προηγήθηκε.
- Επιδιώκουμε τη μέγιστη δυνατή σαφήνεια και ακρίβεια.
- Χρησιμοποιούμε την ενδεδειγμένη ορολογία.
- Προσπαθούμε να υιοθετήσουμε έναν μέσο δοκιμιακό λόγο, απλό και λιτό, ανεξαρτήτως από το γεγονός ότι αντικείμενο του σχολιασμού μας μπορεί να είναι ένα θεατρικό κείμενο.

- Αποφεύγουμε τη γλωσσική και συντακτική εκζήτηση, το λογοτεχνικό ύφος, τους βερμπαλισμούς, τις γενικολογίες, τις κοινότοπες ή δημοσιογραφικές εκφράσεις.
- Αποφεύγουμε τη χρήση των πεζοκεφαλαίων όταν αναφερόμαστε σε αφηρημένες έννοιες (λ.χ., Έθνος, Τέχνη, Πνεύμα), των **bold** και των υπογραμμίσεων για λόγους έμφασης, καθώς και του θαυμαστικού, των αποσιωπητικών και των ρητορικών ερωτημάτων.
- Οι παράγραφοι είναι ολοκληρωμένες νοηματικά και αυτοτελείς. Σχεδόν ποτέ δεν μπορεί μια πρόταση ή μια περίοδος να αποτελεί μόνη της παράγραφο. Παράγραφοι κάτω των πέντε γραμμών καλό είναι να αποφεύγονται. Ομοίως, καλύτερα να αποφεύγονται μακροσκελείς παράγραφοι μιας σελίδας.
- Ελέγχουμε την ορθογραφία, τη στίξη και την τυπογραφική στοίχιση.
- Δεν χρησιμοποιούμε σεξιστική γλώσσα (π.χ., γράφουμε: «ο/η αναγνώστης/τρια της ανά χείρας εργασίας . . .»).
- Χρησιμοποιούμε τις ενδεδειγμένες συνδετικές λέξεις, ώστε να αναδεικνύονται οι νοηματικές σχέσεις μεταξύ των προτάσεων αλλά και μεταξύ των παραγράφων.

3. Δομή της διδακτορικής διατριβής

3.1 Τα βασικά μέρη της διατριβής

- Εξώφυλλο
- Πνευματικά δικαιώματα και υπεύθυνη δήλωση υποψηφίων διδακτόρων περί μη λογοκλοπής (βλ. παραπάνω)
- Περίληψη
- Αφιέρωση (προαιρετική)
- Πίνακας περιεχομένων
- Συντομογραφίες (εάν υπάρχουν)
- Ευχαριστίες (εάν υπάρχουν)
- Εισαγωγή
- Κύριο μέρος, διαρθρωμένο σε κεφάλαια
- Συμπεράσματα
- Βιβλιογραφία
- Παράρτημα (π.χ., παραστασιογραφία, κριτικές, ερωτηματολόγια, κείμενα συνεντεύξεων κ.λπ., εάν υπάρχουν)
- Κατάλογος γραφημάτων, εικόνων, φωτογραφιών κ.λπ. Εφ' όσον υπάρχουν, οι πίνακες, τα διαγράμματα, τα γραφήματα, οι εικόνες και οι φωτογραφίες τοποθετούνται στην τελική τους θέση εντός του κειμένου, ώστε να ανταποκρίνονται στις ενδοκειμενικές τους αναφορές. Εάν το μέγεθός τους υπερβαίνει τη μία σελίδα, συνιστάται να τυπώνονται με οριζόντιο προσανατολισμό. Κάτω από κάθε τέτοιο στοιχείο τοποθετείται η λεζάντα του.

3.2 Οι αρχικές σελίδες

Εξώφυλλο

Στο εξώφυλλο περιλαμβάνεται (πρότυπο του εξωφύλλου παρατίθεται στο Παράρτημα):

- η επωνυμία του Πανεπιστημίου, της Σχολής, του Τμήματος
- ο ακαδημαϊκός τίτλος: Διδακτορική Διατριβή
- το ονοματεπώνυμο του/της συγγραφέως

- το ακαδημαϊκό έτος κατά το οποίο υποστηρίχθηκε η διατριβή

Δεύτερη σελίδα

Στη δεύτερη σελίδα αναγράφονται τα ονόματα των μελών της τριμελούς εξεταστικής επιτροπής. Επίσης περιλαμβάνεται η δήλωση του/της υποψηφίου/ίας περί μη λογοκλοπής (βλ. παραπάνω).

Τρίτη σελίδα

Περίληψη (150-200 λέξεις) και λέξεις κλειδιά (έως 10), υποχρεωτικά στα ελληνικά και στα αγγλικά

Τέταρτη σελίδα

Αφιέρωση, εφ' όσον υπάρχει

Πέμπτη σελίδα

Πίνακας περιεχομένων. Συνιστάται η χρήση της σχετικής εντολής του Word που επιτρέπει την αυτόματη μορφοποίηση των περιεχομένων.

Έκτη σελίδα

Συντομογραφίες (προαιρετικά)

Έβδομη σελίδα

Ευχαριστίες (προαιρετικά)

3.3 Εισαγωγή, Κύριο Μέρος, Συμπεράσματα

Εισαγωγή

Στην εισαγωγή προσδιορίζεται το θέμα της διατριβής, οι υποθέσεις εργασίας και τα βασικά ερωτήματα, η διάρθρωση του κειμένου μας, οι θεωρητικές και οι μεθοδολογικές επιλογές μας. Εδώ προσδιορίζεται επίσης το βασικό ερευνητικό πρόβλημα, ο σκοπός εκπόνησης της διατριβής, το ενδιαφέρον και η πρωτοτυπία του θέματος και ο τρόπος με τον οποίο είναι δομημένη η διδακτορική διατριβή.

Η εισαγωγή πρέπει να διακρίνεται από σαφήνεια και ακρίβεια, από μια προσπάθεια δηλαδή να είναι ξεκάθαρες εξαρχής οι προθέσεις μας και οι σκοποί μας. Στόχος της εισαγωγής είναι η κατανόηση, εκ μέρους του αναγνώστη, του τι πραγματευόμαστε, από ποια σκοπιά και που τελικά καταλήγουμε. Γι' αυτό και είναι σύνηθες η εισαγωγή να συντάσσεται στο τέλος, όταν γνωρίζουμε τι ακριβώς έχουμε γράψει. Στην εισαγωγή δεν ενδείκνυνται η μηχανική

αναπαραγωγή του θέματος ή του τίτλου, η παράθεση ιστορικών και άλλων πραγματολογικών στοιχείων, οι γενικεύσεις και άλλα παρόμοια.

Κύριο μέρος

Το κύριο μέρος του κειμένου μπορεί να χωρίζεται σε κεφάλαια και σε ενότητες, οι οποίες αντιστοιχούν στα ερωτήματα που τίθενται ή στους βασικούς νοηματικούς άξονες του θέματος. Έτσι διευκολύνεται η συγγραφή και παράλληλα καθίσταται ευχερέστερη η ανάγνωση και η κατανόηση των θέσεών μας.

Οι ενότητες χωρίζονται με τη σειρά τους σε παραγράφους. Κάθε παράγραφος πρέπει να έχει διακριτό θέμα και να αρχίζει με μια θεματική πρόταση, η οποία κατόπιν αναπτύσσεται και τεκμηριώνεται. Στη θεματική πρόταση δηλώνεται με σαφήνεια η προς ανάπτυξη θέση. Στη συνέχεια παρατίθενται τα επιχειρήματα, με τα οποία επεξηγούμε, αποδεικνύουμε ή αντικρούουμε τη θέση που διατυπώθηκε στη θεματική πρόταση. Είναι πολύ σημαντικό η επιχειρηματολογία να αναπτύσσεται βαθμιαία μέσα στο κείμενο, με τρόπο επαγωγικό: από παράγραφο σε παράγραφο και από ενότητα σε ενότητα.

Στην ανάπτυξη του κυρίως μέρους ακολουθούμε πιστά το αρχικό μας σχέδιο. Δεν αρκεί να παραθέτουμε άτακτα όσα γνωρίζουμε. Προτείνεται οι σκέψεις μας να ιεραρχούνται με τρόπο ώστε να εξυπηρετείται η απάντηση των ερωτημάτων και η ανάδειξη της άποψής μας.

Συμπεράσματα

Στα Συμπεράσματα προβαίνουμε στη γενική επισκόπηση του κειμένου μας και αναφέρουμε τα συμπεράσματα της έρευνάς μας. Επίσης, μπορούμε να διατυπώσουμε σκέψεις σχετικές με περαιτέρω κατευθύνσεις της έρευνας που φαίνονται ενδιαφέρουσες για συγκεκριμένους λόγους. Είναι σημαντικό να μπορέσουμε να εκφράσουμε τις δικές μας σκέψεις ως απόσταγμα των όσων τεκμηριωμένα παρουσιάσαμε.

4. Τεκμηρίωση

4.1 Τεκμηρίωση

Όλες οι επιστημονικές εργασίες βασίζονται σε πρωτογενείς και δευτερογενείς πηγές (σύγχρονες ή προγενέστερες δημοσιεύσεις για το ίδιο ή για άλλα συναφή θέματα). Οι πηγές αυτές δηλώνονται με τις παραπομπές και τη βιβλιογραφία, μέσω των οποίων το κείμενο αποκτά εγκυρότητα. Η αξιοπιστία και η συνοχή του κειμένου μας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τους τρόπους τεκμηρίωσης (παράθεση αποσπασμάτων και βιβλιογραφική παραπομπή) που χρησιμοποιούμε. Στο ζήτημα αυτό οφείλουμε να είμαστε σχολαστικοί και να ακολουθούμε ένα συμβατικό σύστημα με συνέπεια.

Κάθε φορά που χρησιμοποιούμε επιχειρήματα και θέσεις αντλημένες από τη βιβλιογραφία, οφείλουμε να παραπέμπουμε στην πηγή μας. Με τον τρόπο αυτό αναγνωρίζουμε την πηγή και τον/την συγγραφέα από τον/την οποίον δανειστήκαμε μία ιδέα και δίνουμε τη δυνατότητα στον αναγνώστη να ελέγξει την αξιοπιστία των απόψεών μας. Ακαδημαϊκή εργασία δίχως παραπομπές σε έγκυρη βιβλιογραφία δεν νοείται. Για την τεκμηρίωση των γραφομένων μας χρησιμοποιούμε και παραπέμπουμε τόσο σε πρωτογενή κείμενα/πηγές (αρχαίοι συγγραφείς, θεατρικά έργα, επιγραφές κ.λπ.) όσο και σε δευτερογενή βιβλιογραφία.

Όπως επισημάνθηκε παραπάνω, η αναπαραγωγή (αντιγραφή) αυτούσιων αποσπασμάτων από τα βιβλία ή άρθρα που συμβουλευόμαστε, όταν δεν ομολογείται τεκμηριωμένα και σχολαστικά με χρήση εισαγωγικών και με τις ανάλογες παραπομπές, αποτελεί λογοκλοπή και επιφέρει σοβαρές κυρώσεις, ως και απόρριψη της διατριβής. Το ίδιο ισχύει και για την απλή παράφραση (απόδοση του νοήματος με δικά μας λόγια) επιχειρημάτων ή την παράθεση στοιχείων που έχουμε διαβάσει κάπου, όταν δεν ομολογείται σχολαστικά η πηγή από την οποία αντλούμε τα εν λόγω επιχειρήματα-στοιχεία.

4.2 Παραθέματα, Παραφράσεις, Παραπομπές/Υποσημειώσεις

Με τον όρο «παραθέμα» εννοούμε την αυτολεξεί παρουσίαση μέσα στο κείμενό μας ενός αποσπάσματος από κείμενο άλλου συγγραφέα. Υπάρχουν δύο είδη παραθεμάτων: αυτά με τα οποία ασχολούμαστε ερμηνευτικά (συνήθως λογοτεχνικά ή άλλα παραθέματα από τις πρωτογενείς πηγές μας) και αυτά που τεκμηριώνουν και ενισχύουν την επιχειρηματολογία μας (συνήθως κριτικά ή θεωρητικά παραθέματα) και μπορούν να προταχθούν ή να έπονται των ισχυρισμών μας ανάλογα με τη δομή και τον ειρμό του λόγου.

Τα αυτολεξεί παραθέματα τίθενται πάντα εντός εισαγωγικών και πρέπει να είναι πιστά. Καταγράφουμε τις λέξεις και τη στίξη όπως ακριβώς εμφανίζονται στο πρωτότυπο κείμενο. Αν παραλείψουμε ενδιάμεσα μέρος του κειμένου, το δηλώνουμε με την εισαγωγή αγκύλης και τριών αποσιωπητικών [...] που αντιστοιχούν στο τμήμα που παραλείψαμε. Αν όμως στο κείμενο που παραλείφθηκε υπήρχε τελεία και αλλαγή πρότασης, τότε τα αποσιωπητικά γίνονται τέσσερα [...] για να δηλώνουν και την αλλαγή αυτή. Τυχόν δικές μας παρεμβολές μέσα στο παράθεμα (σχόλιο, διευκρίνιση ή διασάφηση) πρέπει επίσης να εμφανίζονται μέσα σε αγκύλες []. Εάν ένα παράθεμα είναι μακροσκελές (πάνω από τέσσερις γραμμές στο κείμενό μας), εμφανίζεται σε ξεχωριστή παράγραφο, χωρίς εισαγωγικά αλλά σε εσοχή (1 Tab) ώστε να ξεχωρίζει από το υπόλοιπο κείμενό μας. Αμέσως μετά το τέλος του παραθέματος ακολουθεί υποσημείωση.

Τα αυτολεξεί παραθέματα περικλείονται σε κατωφερή «γωνιώδη εισαγωγικά» στο κείμενό μας και εμφανίζονται σε όρθια γράμματα, όχι πλάγια. Η συνεχής καταφυγή σε αυτολεξεί παραθέματα, ιδίως από τη δευτερογενή βιβλιογραφία, καλύτερα να αποφεύγεται καθώς σημαίνει ότι το κείμενό μας είναι υπερβολικά εξαρτημένο από τις πηγές, άρα δεν έχουμε οι ίδιοι προβεί σε μια δημιουργική και κριτική ανασύνθεση και αξιοποίηση της πρωτεύουσας και δευτερεύουσας βιβλιογραφίας.

Φροντίζουμε να είναι απολύτως σαφής η πατρότητα των γραφομένων, να φαίνεται δηλαδή πότε πρόκειται για δικό μας λόγο και πότε για αυτολεξεί παράθεση ή και για παράφραση από κείμενο που συμβουλευτήκαμε. Στη δεύτερη περίπτωση συνήθως επιλέγουμε διατυπώσεις όπως: «Σύμφωνα με τον τάδε μελετητή» ή «σύμφωνα με τους στίχους 10-14 του...» και στη συνέχεια παραφράζουμε.

Είτε χρησιμοποιούμε αυτολεξεί παράθεμα εντός εισαγωγικών, είτε παραφρασμένο παράθεμα χωρίς εισαγωγικά, παραπέμπουμε στο κείμενο αυτό είτε με παρενθετική παραπομπή είτε με σημείωση, ο δείκτης της οποίας τοποθετείται μετά από κόμμα ή τελεία.

4.3 Πηγές-Βιβλιογραφία

4.3.1 Πηγές

Οι διδακτορικές διατριβές κατά κανόνα απορρέουν από την προσωπική έρευνα του/της συγγραφέως τους και βασίζονται πάνω σε πρωτογενείς πηγές, όπως η έρευνα σε αρχειακές συλλογές, η αποδελτίωση του τύπου, αλλά και τα ίδια τα

προς μελέτη έργα. Οι πηγές αυτές δηλώνονται με τις παραπομπές/σημειώσεις και τη βιβλιογραφία, μέσω των οποίων το κείμενο αποκτά εγκυρότητα.

4.3.2 Βιβλιογραφία

Στο τέλος της διατριβής παρατίθεται η βιβλιογραφία, στην οποία εμπεριέχονται οι δευτερογενείς πηγές (σύγχρονες ή και προγενέστερες δημοσιεύσεις για το ίδιο ή για άλλα συναφή αντικείμενα). Θα πρέπει να παρατεθούν όλα τα έργα που χρησιμοποιήθηκαν στο κείμενο και έχουν αναφερθεί στις παραπομπές. Δεν συμπεριλαμβάνονται στη βιβλιογραφία έργα στα οποία δεν αναφερθήκαμε ρητά στο κείμενό μας.

Οι βιβλιογραφικές αναφορές στοιχειοθετούνται αλφαβητικά (με κριτήριο το επώνυμο του/της συγγραφέως ή επιμελητή/επιμελήτριας το οποίο αναφέρεται πριν το μικρό όνομα). Σε περίπτωση ύπαρξης ελληνικών και ξενόγλωσσων πηγών, μπορούμε να αναφέρουμε πρώτα τις ελληνικές και ύστερα τις ξενόγλωσσες. Προτείνεται όμως να διατηρείται μια ενιαία βιβλιογραφία και να τηρείται η μεικτή αλφαβητική σειρά με βάση τον παρακάτω πίνακα:

Aa	Aa	Hη	--	Nv	Nn	Yy	Uu
Bβ	Bb	--	Hh	Ξξ	--	--	Vv
Γγ	Cc	Θθ	--	Oo	Oo	--	Ww
Δδ	Dd	Iι	Ii	Ππ	Pp	Φφ	--
Eε	Ee	--	Jj	--	Qq	Xχ	Xx
--	Ff	Kκ	Kk	Ππ	Rr	Ψψ	--
Zζ	--	Λλ	Ll	Σσ	Ss	Ωω	--
--	Gg	Mμ	Mm	Tτ	Tt	--	Zz

4.3.3 Γενικές παρατηρήσεις για τις παραπομπές και τη βιβλιογραφία

- Οι τίτλοι αυτοτελών έργων (βιβλίων) εμφανίζονται σε πλάγια στοιχεία, ενώ οι τίτλοι κεφαλαίων, άρθρων και σύντομων ποιημάτων παρατίθενται εντός εισαγωγικών σε όρθια στοιχεία.

- Σε περίπτωση που δεν υπάρχει χρόνος έκδοσης, χρησιμοποιούμε τα αρχικά χ.χ. (χωρίς χρονολογία).
- Στις υποσελίδες παραπομπές και στις σημειώσεις τέλους (βλ. Α΄ Σύστημα Παραπομπών παρακάτω), όταν επιθυμούμε να ξαναχρησιμοποιήσουμε έργο που έχουμε ήδη παραθέσει, γράφουμε: Επώνυμο συγγραφέα, Τίτλος έργου, σελίδες (Πούχνερ, Μία εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου, σ. 30). Εναλλακτικά, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα αρχικά «ό.π.» (όπως παραπάνω) για τον τίτλο ως εξής: Πούχνερ, ό.π., σ. 30. Η ολοκληρωμένη βιβλιογραφική αναφορά γράφεται μόνο την πρώτη φορά που παραπέμπουμε σε ένα έργο.
- Όσοι/ες υποψήφιοι/ες επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν για τις παραπομπές τους υποσημειώσεις ή σημειώσεις τέλους, δύνανται στις σημειώσεις αυτές να συμπεριλάβουν και ορισμένους συμπληρωματικούς προβληματισμούς ή στοιχεία, εκτός δηλαδή από τις βιβλιογραφικές παραπομπές.
- Εάν για ένα έργο στο οποίο παραπέμπουμε η προηγούμενη αναφορά του έργου βρίσκεται στην αμέσως προηγούμενη υποσημείωση, αρκεί να σημειώσουμε Στο ίδιο και να προσθέσουμε δίπλα τον αριθμό σελίδας εάν η σελίδα είναι διαφορετική (Στο ίδιο, σ. 20.).
- Οι συντομογραφίες των αρχαίων συγγραφέων ακολουθούν τους κανόνες συντμήσεως από την ελληνική μετάφραση του Αρχαιοελληνικού-Αγγλικού λεξικού των H. G. Lidell – R. Scott, *A Greek-English Lexikon*, rev. by H. S. Jones et al., Clarendon Press, Οξφόρδη, 1968, XVI – XXXVIII.
- Τα ονόματα των ξένων συγγραφέων δεν εξελληνίζονται στις βιβλιογραφικές παραπομπές.
- Αν χρειαστεί να παραπέμπουμε σε ξενόγλωσση μελέτη: στους αγγλικούς τίτλους, όλες οι λέξεις, εκτός από τα άρθρα και τις προθέσεις, αρχίζουν με κεφαλαίο· στους γερμανικούς τίτλους, μόνον τα ουσιαστικά αρχίζουν με κεφαλαίο· στους γαλλικούς, ισπανικούς, ιταλικούς και ελληνικούς τίτλους, μόνον η πρώτη λέξη του τίτλου και τα κύρια ονόματα αρχίζουν με κεφαλαίο.

Παρακάτω προτείνονται δύο διαφορετικοί τρόποι τεκμηρίωσης τόσο για τις παραπομπές όσο και για τη βιβλιογραφία. Οι υποψήφιοι/ες διδάκτορες έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ποιο σύστημα παραπομπής θα ακολουθήσουν και να γράψουν την εργασία τους ακολουθώντας περαιτέρω οδηγίες του επόπτη καθηγητή ή της επόπτριας καθηγήτριάς τους.

4.3.4 Α' Σύστημα Παραπομπών (με υποσελίδες παραπομπές ή υποσημειώσεις)*

*Ο ίδιος τρόπος παραπομπής ισχύει σε περίπτωση που οι σημειώσεις παρατεθούν στο τέλος της διατριβής, πριν από τη βιβλιογραφία.

Υποσημειώσεις

Βιβλίο/Μονογραφία

Ένας συγγραφέας

Βάλτερ Πούχνερ, *Μία εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου*, Αθήνα: Παπαζήση, 2011, σ. 25.

Δύο συγγραφείς

Σάββας Γώγος και Κυριακή Πετράκου, *Λεξικό του αρχαίου θεάτρου. Όροι – Έννοιες – Πρόσωπα*, Αθήνα: Μίλητος, 2012.

Περισσότεροι συγγραφείς

Χριστίνα Αδάμου κ.ά, *Ο ηθοποιός ανάμεσα στη σκηνή και την οθόνη*, Αθήνα: Καστανιώτης, 2008, σσ. 45-47.

Μεταφρασμένο βιβλίο

Monroe C. Beardsley, *Ιστορία των αισθητικών θεωριών*, μτφρ. Δημοσθένης Κούρτοβικ, Αθήνα: Νεφέλη, 1989, σσ. 110-112.

Βιβλίο με επιμελητή

Δηώ Καγγελάρη (επιμ.), *Κάρολος Κουν*, Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2010.

Βιβλίο σε δεύτερη ή άλλη έκδοση

Μανόλης Ανδρόνικος, *Ο Πλάτων και η τέχνη*, Αθήνα: Νεφέλη, ²1986, σσ. 85-87.

Κεφάλαιο

Κεφάλαιο σε συλλογικό έργο με επιμελητή

Καίτη Διαμαντάκου, «Η γυναικεία παρουσία στο μικρόκοσμο της Αρχαίας Κωμωδίας», στο Θ. Παππάς και Α. Μαρκαντωνάτος (επιμ.), *Αττική Κωμωδία: Πρόσωπα και προσεγγίσεις*, Αθήνα: Μεταίχμιο, 2011, σσ. 631-635.

Κεφάλαιο σε έργο με συγγραφέα και επιμελητή

Τέλλος Άγρας, «Ο Καρυωτάκης και οι Σάτιρες», στο Κ. Γ. Καρυωτάκης, *Ποιήματα και πεζά*, επιμ. Γ. Π. Σαββίδη, Αθήνα: Ερμής, ⁷1984, σσ. 52-79.

Άρθρο

Άρθρο σε έντυπο περιοδικό

Διονύσιος Ρώμας, «Το επτανησιακό θέατρο», *Νέα Εστία*, τχ. 899 (1964): 97–167, σ. 99.

Άρθρο σε ηλεκτρονικό περιοδικό

Alexia Altouna, «Aikaterini Véroni et Evanghélia Paraskévonopoulou: deux ‘grandes actrices’ de la scène grecque du xixe siècle», *Cahiers balkaniques en ligne*, Hors-série, 2015, <http://ceb.revues.org/5582> [Τελευταία επίσκεψη: 03.11.2018].

Διδακτορική διατριβή

Andrew Walker White, *The Artifice of Eternity: A Study of Liturgical and Theatrical Practices in Byzantium*, διδακτορική διατριβή, Maryland: Πανεπιστήμιο Maryland, 2006, σ. 30.

Κείμενο σε άλλα ηλεκτρονικά μέσα (π.χ. CD-ROMs)

Γιώργος Λεωτσάκος, «Αναφορά στα ακροάματα», Συνοδευτικό βιβλιάριο στον ψηφιακό δίσκο *Λύχνος υπό τον μόδιον*, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 1999.

Κείμενο σε εφημερίδα

Επώνυμο

Όλγα Σελλά, «Ο κατακλυσμός των εικόνων ως ασθένεια της εποχής μας», *Η Καθημερινή*, 20.06.2015.

Ανώνυμο

Ανωνύμως, «Ελληνικός Δραματικός Θίασος “Μένανδρος”», *Ήωνία (Αθηνών)*, 30/10/1874, 3-4.

Πρωτογενές παραστασιακό υλικό

Γιώργος Μουζάκης, Νο 65-Βίρα της άγκυρες, χειρόγραφο παρτιτούρα, Τ.Α. (ταξινομικός αριθμός): 899.5983, κυτίο 4, Αρχείο Γιώργου Μουζάκη, Αθήνα: Αρχείο Ελληνικής Μουσικής-Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη», Χ.Χ.

Βιβλιογραφία

Βιβλίο/Μονογραφία

Ένας συγγραφέας

Πούχνερ, Βάλτερ, *Μία εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου*, Αθήνα: Παπαζήση, 2011.

Δύο συγγραφείς

Γώγος, Σάββας και Κυριακή Πετράκου, *Λεξικό του αρχαίου θεάτρου. Όροι – έννοιες – Πρόσωπα*, Αθήνα: Μίλητος, 2012.

Περισσότεροι συγγραφείς

Αδάμου, Χριστίνα κ.ά, *Ο ηθοποιός ανάμεσα στη σκηνή και την οθόνη*, Αθήνα: Καστανιώτης, 2008.

Μεταφρασμένο βιβλίο

Beardsley, Monroe C., *Ιστορία των αισθητικών θεωριών*, μτφρ. Δημοσθένης Κούρτοβικ, Αθήνα: Νεφέλη, 1989.

Βιβλίο με επιμελητή

Καγγελάρη, Δηώ (επιμ.), Κάρολος Κουν, Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2010.

Βιβλίο σε δεύτερη ή άλλη έκδοση

Ανδρόνικος, Μανόλης, *Ο Πλάτων και η τέχνη*, Αθήνα: Νεφέλη, ²1986.

Κεφάλαιο

Κεφάλαιο σε συλλογικό έργο με επιμελητή

Διαμαντάκου, Καίτη, «Η γυναικεία παρουσία στο μικρόκοσμο της Αρχαίας Κωμωδίας», στο Θ. Παππάς και Α. Μαρκαντωνάτος (επιμ.), *Αττική Κωμωδία: Πρόσωπα και προσεγγίσεις*, Αθήνα: Μεταίχμιο, 2011, σσ. 631-671.

Κεφάλαιο σε έργο με συγγραφέα και επιμελητή

Άγρας, Τέλλος, «Ο Καρυωτάκης και οι Σάτιρες», στο Κ. Γ. Καρυωτάκης, *Ποιήματα και πεζά*, επιμ. Γ. Π. Σαββίδη, Αθήνα: Ερμής, ⁷1984, σσ. 52-79.

Άρθρο

Άρθρο σε έντυπο περιοδικό

Ρώμας, Διονύσιος, «Το επτανησιακό θέατρο», *Νέα Εστία*, τχ. 899 (1964): 97–167.

Άρθρο σε ηλεκτρονικό περιοδικό

Altouna, Alexia, «Aikaterini Véroni et Evanghélia Paraskénopoulou: deux ‘grandes actrices’ de la scène grecque du xixe siècle», *Cahiers balkaniques en ligne*, Hors-série, 2015, <http://ceb.revues.org/5582> [Τελευταία επίσκεψη: 03.11.2018].

Διδακτορική διατριβή

Walker White, Andrew, *The Artifice of Eternity: A Study of Liturgical and Theatrical Practices in Byzantium*, διδακτορική διατριβή, Maryland: Πανεπιστήμιο Maryland, 2006.

Κείμενο σε άλλα ηλεκτρονικά μέσα (π.χ. CD-ROMs)

Λεωτσάκος, Γιώργος, «Αναφορά στα ακροάματα», Συνοδευτικό βιβλιάριο στον ψηφιακό δίσκο Λύχνος υπό τον μόδιον, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 1999.

Κείμενο σε εφημερίδα

Επώνυμο

Σελλά, Όλγα, «Ο κατακλυσμός των εικόνων ως ασθένεια της εποχής μας», *Η Καθημερινή*, 20.06.2015.

Ανώνυμο

Ανωνύμως, «Ελληνικός Δραματικός Θίασος “Μένανδρος”», *Ίωνία* (Αθηνών), 30/10/1874, 3-4.

Πρωτογενές παραστασιακό υλικό

Μουζάκης, Γιώργος, Νο 65-Βίρα της άγκυρες, χειρόγραφο παρτιτούρα, Τ.Α. (ταξινομικός αριθμός): 899.5983, κυτίο 4, Αρχείο Γιώργου Μουζάκη, Αθήνα: Αρχείο Ελληνικής Μουσικής-Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη», Χ.Χ.

4.3.5 Β' Σύστημα Παραπομπών (με παρενθετικές παραπομπές εντός κειμένου)

Παραπομπές

Ακολουθείται το σύστημα αναφοράς APA (American Psychological Association), σύμφωνα με το οποίο οι παραπομπές δίνονται μέσα στο κείμενο εντός παρενθέσεως. Όταν πρόκειται για ένα ή δύο συγγραφείς: (Bolton, 1998: 15), (Tarlin & Wyles, 2007: 36). Όταν πρόκειται για περισσότερους από τρεις συγγραφείς: (Driver, κ.ά., 1998: 107).

Βιβλιογραφία

Βιβλίο / Μονογραφία

Ένας συγγραφέας

Bottomore, T. B. (1973). *Κοινωνιολογία. Κεντρικά Προβλήματα και Βασική Βιβλιογραφία*. Αθήνα: Gutenberg.

Δύο συγγραφείς

Ellington, W. J., & Henrickson, E. B. (1995). *The elements of dance* (3rd ed.). New York: Macmillan.

Μεταφρασμένο βιβλίο

Beardsley, M. C. (1989). *Ιστορία των αισθητικών θεωριών*, μτφρ. Δημοσθένης Κούρτοβικ, Αθήνα: Νεφέλη.

Κεφάλαιο ή άρθρο συλλογικού τόμου**Συγγραφέας και ένας επιμελητής**

Appadurai, A. (1990). Difference in the global cultural economy. In M. Featherstone (ed.), *Global Culture. Nationalism, Globalization and Modernity. A Theory, Culture and Society Special Issue*. (pp. 295-309). London, Newbury Park, New Delhi: Sage.

Συγγραφέας και δύο επιμελητές

Tizol, W. P. (1976). Brain function and memory. In J. M. O. Corney & H. L. Center (Eds.), *An inside look at what we think we know*. (pp. 154-184). Springfield, IL: American Psychiatric Press.

Άρθρο σε περιοδικό**Ένας συγγραφέας**

Bauzá, R. H. (1982). Manitoba nematodes. *Journal of Cool Nematodes*, 10, 252-264.

Δύο συγγραφείς

Christie, J. F., & Johnsen E. P. (1983). The Role of Play in Social-Intellectual Development. *Review of Educational Research*, 53(10), 93-115.

Διδακτορική διατριβή

Walker White, A. (2006). *The Artifice of Eternity: A Study of Liturgical and Theatrical Practices in Byzantium*, διδακτορική διατριβή, Maryland: Πανεπιστήμιο Maryland.

Κείμενο σε άλλα ηλεκτρονικά μέσα (π.χ. CD-ROMs)

Λεωτσάκος, Γ. (1999). Αναφορά στα ακροάματα. Συνοδευτικό βιβλιάριο στον ψηφιακό δίσκο Λύχνος υπό τον μόδιον, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.

Κείμενο σε εφημερίδα

Επώνυμο

Σελλά, Ο., Ο κατακλυσμός των εικόνων ως ασθένεια της εποχής μας. *Η Καθημερινή*, 20.06.2015.

Ανώνυμο

Ανωνύμως, Ελληνικός Δραματικός Θίασος “Μένανδρος”. *Ίωνία* (Αθηνών), 30/10/1874, 3-4.

Πρωτογενές παραστασιακό υλικό

Μουζάκης, Γιώργος, Νο 65-Βίρα της άγκυρες, χειρόγραφη παρτιτούρα, Τ.Α. (ταξινομικός αριθμός): 899.5983, κυτίο 4, Αρχείο Γιώργου Μουζάκη, Αθήνα: Αρχείο Ελληνικής Μουσικής-Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη», Χ.Χ.

Δικτυογραφία

Άρθρο σε ηλεκτρονικό περιοδικό

Kellner, D. (2006). Jean Baudrillard After Modernity: Provocations On A Provocateur and Challenger. *International Journal of Baudrillard Studies*, 3(1), 34-43 http://www.ubishops.ca/baudrillardstudies/vol3_1/kellnerpf.htm, (τελευταία πρόσβαση 14/1/16).

Αναφορά σε κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία και χωρίς συγγραφέα

Cyberspace: *Hypertext and Critical Theory*. (χχ) Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο, <http://www.cyberartsweb.org/cspace/cspace/cspaceon.html> (τελευταία πρόσβαση 14/1/16).

5. Παραρτήματα

5.1 Υπόδειγμα εξωφύλλου

Ακολουθεί υπόδειγμα εξωφύλλου στην επόμενη σελίδα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τίτλος διατριβής

Όνομα υποψηφίου/ίας διδάκτορος

Αριθμός Μητρώου

Επιβλέπων/ουσα Καθηγητής/τρια: Ονοματεπώνυμο

Ναύπλιο, Μήνας και Έτος

5.2 Υπόδειγμα δεύτερης σελίδας της διατριβής

Τριμελής Επιτροπή: Ονοματεπώνυμο

Πνευματικά Δικαιώματα και Υπεύθυνη Δήλωση Υποψηφίου/ιας Διδάκτορος

Απαγορεύεται η αντιγραφή, η αποθήκευση και η διανομή της παρούσας διδακτορικής διατριβής εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή αυτής για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διδακτορικής διατριβής για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον/την συγγραφέα.

Με πλήρη επίγνωση των συνεπειών του νόμου περί πνευματικών δικαιωμάτων, και γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα και ενυπογράφως ότι η παρούσα διδακτορική διατριβή με τίτλο [«τίτλος διατριβής»] αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές από τις οποίες χρησιμοποίησα δεδομένα, ιδέες, φράσεις, προτάσεις ή λέξεις, είτε επακριβώς (όπως υπάρχουν στο πρωτότυπο ή μεταφρασμένες) είτε με παράφραση, έχουν δηλωθεί κατάλληλα και ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή. Αναλαμβάνω πλήρως, ατομικά και προσωπικά, όλες τις νομικές και διοικητικές συνέπειες που δύναται να προκύψουν στην περίπτωση κατά την οποία αποδειχθεί, διαχρονικά, ότι η εργασία αυτή ή τμήμα της δεν μου ανήκει διότι είναι προϊόν λογοκλοπής.

Ο/Η ΔΗΛΩΝ/-ΟΥΣΑ

Ονοματεπώνυμο

Υπογραφή

Ημερομηνία